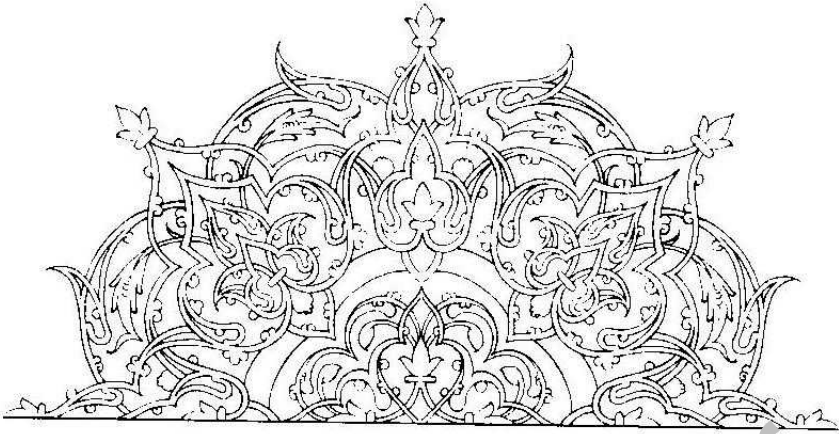




فضائل
امیر المومنین
علی ابن ابیطالب (ع)

مؤلف:
حسن رضا زاده رودکی



سرشناسه	رضازاده رودکلی، حسن، ۱۳۲۳ -
عنوان و پدیدآور	فضایل امیرالمومنین علی ابن ابیطالب (ع) / مولف حسن رضازاده رودکلی.
مشخصات نشر	رشت: سپیدرود، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	۵۵۸ ص.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۷۳۳۵-۵۷-۴
وضعیت فهرست‌نویسی	فیبا
یادداشت	نمایه
موضوع	علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. -- فضایل
موضوع	علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. -- فضایل -- احادیث
موضوع	علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. -- فضایل -- شعر
رده‌بندی ۷ گره	۱۳۹۴ ع/۴/۶ BP۳۷
رده‌بندی دیوپیو	۲۹۷/۹۵۱ :
شماره کتابشناسی	۵۰۱۶ ۱۱



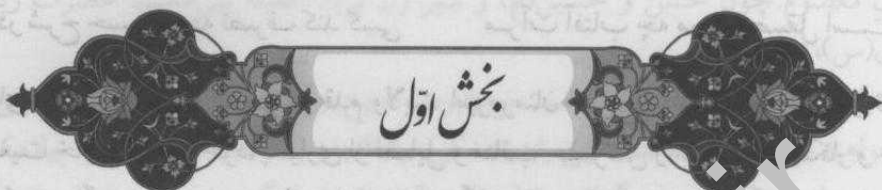
فضائل امیرالمومنین علی ابن ابیطالب (ع) • حسن رضازاده رودکلی	
طراح جلد: دفتر فنی توسیم	
چاپ نخست: ۱۳۹۶	• شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۳۵-۵۷-۴	• قیمت: ۲۰/۰۰۰ تومان
چاپ لاله رشت	
انتشارات سپیدرود: رشت، خ سعدی، کوچه شهید نوری جنب مؤسسه حمایتی امام حسن مجتبی (ع)، پلاک ۶۲	
تلفن: ۰۹۱۱۳۴۸۲۹۰۹ // ۰۱۳-۳۳۲۶۲۷۶۹	

فهرست مطالب

۹.....	بخش اول.....
۹.....	پیش گفتار.....
۱۵.....	توحید - نبوت - امامت.....
۱۹.....	حقیقت نورانیت وجود علی (ع).....
۳۵.....	تولد علی (ع).....
۴۱.....	کودکی علی (ع).....
۴۳.....	علی و شیعه.....
۵۹.....	علی مظهر اسماء حسنی الهی.....
۶۷.....	علی انسان کامل.....
۷۳.....	علی (ع) از منظر پیغمبر (ص).....
۱۱۷.....	علی (ع) و ائمه (ع).....
۱۲۷.....	علی (ع) از منظر بعضی از صحابه و خلفا.....
۱۲۹.....	معراج و علی (ع).....
۱۳۷.....	ذکر علی (ع).....
۱۴۷.....	از دواج علی (ع).....
۱۵۷.....	علی (ع) و امامت.....
۱۷۷.....	علی و ولایت.....
۱۹۵.....	خوشه‌ای از خرمن سجایای امام علی (ع).....
۱۹۹.....	اخلاص و بندگی علی (ع).....
۲۰۱.....	فضیلت علی (ع).....
۲۱۹.....	افضلیت علی (ع).....
۲۵۳.....	علی از منظر علی (ع).....

۲۷۵	بخش دوم.....
۲۷۵	فضایل علمی امیرالمؤمنین علی ابن ابی طالب (ع).....
۲۷۷	مراتب علمی علی (ع).....
۲۸۹	اعلمیت علی (ع).....
۲۹۹	علی (ع) برادر رسول خدا (ص).....
۳۰۵	علی (ع) و قرآن.....
۳۳۵	جاذبه و دافعه علی (ع).....
۳۳۹	علی (ع) و نهج البلاغه.....
۳۵۳	علی (ع) در نظر بزرگان و متفکران اسلامی.....
۳۹۱	علی (ع) در منظر بعضی دیگر از متفکران اسلامی.....
۴۰۱	علی از منظر متفکران غیر اسلامی.....
۴۱۵	علی (ع) و پیمان گویایی قبل از اسلام.....
۴۲۱	غدیر خم.....
۴۳۹	افضل بودن علی (ع) از انبیا.....
۴۴۱	علی حجت خدا.....
۴۴۷	تنهایی و شناخت علی (ع).....
۴۵۳	علی ابن ابی طالب، طلایه دار عدالت اجتماعی.....
۴۵۹	خلافت علی (ع).....
۴۷۱	علی (ع) و جهاد.....
۴۷۷	مظلومیت علی (ع) و شجاعت.....
۴۸۷	شهادت علی (ع).....
۴۹۹	اشعار در مدح علی (ع).....
۵۳۳	صد و ده کلمه از کلمات قصار علی (ع).....
۵۳۹	منابع.....

عاشقم چون بلبل از مستی ترنم می‌کنم حُسنِ گلرویم بصدِ دستانِ تکلم می‌کنم
وصف آن حسن و شمایل چون کنم آخر چو من گاه جلوه، فکر و دانش را همه گم می‌کنم



پیش گفتار

الحمد لله الذی جعلنا من المتمسکین بوجه امیر المومنین علی بن ابیطالب (ع)
حمد و سپاس فراوان از آن خدایت یکتا باد که ما را از متوسلان به ولایت امیرمومنان
علی بن ابیطالب قرار داد.

بوی جان می‌آید از باد صبا، این بو چه بوست
مشک را این بد نباشد، نکه‌ت گیسوی اوست!

درباره بزرگمرد عالم انسانیت، بلکه عالم خلقت علی بن ابیطالب (ع)، سخن گفتن بسیار دشوار
و سنگین است. برای ورود در آن کلام، از کدام بعد وارد شویم و از کدام دایره به ارزش و جودی
آن آیت عظمای الهی نگاه کنیم که شخصیت‌های بزرگ جهان چون بدین مرحله رسند، متحیر
و صامت‌اند.

ما که مرغانیم، ساحل‌گرد شهر کی خبر داریم از مرغان بحر

اما هستند عده‌ای که نظرات متفاوت و گاه متضاد دارند. عده‌ای که از معجزات و دوستان ولایت
علوی هستند، در بیان اوصاف و فضایل آن حضرت سر از پانشناخته و پروانه‌وار هستی و جودی
خود را، فدای آن وجود نازنین الهی کرده و می‌کنند.

تاریخ گواه است عده‌ای که عاشق ولایت علوی بودند سخت‌ترین شکنجه‌ها و آزارها را به جان خریدند و در تحمل آن لحظه‌ای تردید نکردند. باندک تاملی به تاریخ خواهیم دید، که عاشقان دلخسته و از خود گذشته‌ای چون مالک اشتر، حجرین عدی، عمار یاسر و... از تمام هستی خود گذشتند و چون پروانه‌ای عاشق در شمع وجود مولای خود جان باختند.

در شرح حسن او چه تصرف کند کسی مرآت آفتاب چه محتاج صیقل است

عده‌ای دیگر، از محبان که سر در قدم ولایت امیرمومنان علی (ع) داشتند، از خوف و ترس وضعیت خاص، جاه به خود، بسیاری از فضایل و مناقب حضرتش را نتوانستند آشکار و حتی بیان کنند و اگر وردی را در خطابه‌ها داشتند، می‌گفتند کسی از قریش چنین گفت.

از طرفی دیگر، دشمنان مغرضینی پیدا شدند که بسیار لجوج و کینه‌توز بوده که به هیچ‌وجه حاضر نشده و می‌باید دست از دشمنی خود بردارند و به جای آن راه صلح و انصاف را پیش گیرند.

اما خورشید همیشه پشت ابر سی‌مانی، حتی از کمترین روزنه‌های ابر و غبار فضای آلوده، آن‌چنان نورافشانی دارد که بستر زمین و قلوب را روشن کرده و بدان صفا می‌بخشد.

گروهی هم به جهت کمی ظرفیت و کوداهی فکر، از فرط علاقه، سرور یکتاپرستان عالم را تا مقام الوهیت بالا برده و با دیدن کرامت‌های آن حضرت، آن‌ها را گواه خدایی او گرفته‌اند. از طرفی دیگر، از ابتدای خلافت ظاهری آن حضرت عده‌ای به جهت حب دنیا و مقام و مال، دشمنی و عداوت او را به دل گرفتند و معارضینی چون خوارج و راصب را تشکیل دادند. پیامبر اکرم (ص) از ظهور این دو جناح منحرف در زمان حکومت علی (ع) آگاه بودند و در یکی از سخنان خود به ایشان فرمودند:

دو گروه در راه تو هلاک می‌شوند: گروهی که درباره تو غلو می‌کنند، گروهی که با تو دشمنی می‌ورزند.

باید دانست علی (ع) شخصیتی است که در خانه خدا یعنی کعبه معظمه متولد شده و در خانه وحی رشد و پرورش یافته است و همواره همراه و همراز بزرگترین شخصیت تاریخ بشر و اشرف اولاد آدم یعنی حضرت محمد مصطفی (ص) بوده است. و خدماتش به اسلام و مسلمین زبانزد خاص و عام بوده که تا قیامت نیز ادامه دارد.

علی (ع) ودیعه‌ای خدایی و از نعمات بی‌مانند الهی است که در طول زندگانی پربرکتش چگونه زیستن و چگونه شدن را به بشریت آموخت. او آیتی بود الهی، خصلتی بود محمدی (ص)،

منشا حیات بامعنای وی حقیقت انوار محمدی است و ظهور آثار و حیات طبیعی ایشان حقیقت ولایت مطلقه الهی است. حیات اجتماعی و صوری وی الگو و سرمشقی است برای همه کسانی که می‌خواهند زندگی داشته باشند، نه ادای زندگی.

حیات خصوصی و خانوادگی وی سرمشقی است تا اُمتان محمدی (ص) فرزندان راهرو امامان معصوم چون حسن و حسین (ع) و شیر زن کربلا عقیده بنی‌هاشم، حضرت زینب کبری (س)، داشته باشند.

حیات سیاسی ایشان، نمونه‌ای است بی‌نظیر در تاریخ، و الگویی است برای همه کسانی که می‌خواهند برنامه‌ای از سیاست الهی را در زندگی عبادالله به‌ویژه اُمتان محمدی (ص) پیاده کنند. سخن از چنین شخصیتی گرانقدر و ارزشمند الهی، بسیار سنگین و دور از توقع است، چنان که فرموده‌اند:

یک دهن خراهم به سنانِ فلک تا بگویم وصف آن رَشک ملک

حال سخن را از کجا آغاز کنیم؟ از حیات و یا ممات او، از ایثار و یا مجاهدات او، از علم و یا رفعت الهی او، از خلافت و یا امامت او، از عبادت و یا اخلاص او، از علو روح و یا عاطفه او، از شجاعت و یا مظلومیت او، و یا از تنهایی او که دیدن نخلستان‌های مدینه پرسید! و یا از رنج و سوز دل علی و دشواری‌های سیاسی او و یا آن همه را که در صفحات درخشان تاریخ بشری به یادگار گذاشته است!

علی (ع) آفتابی است که هر قدر ابرهای جهالت و ندانی رده شود، تابناک‌تر می‌گردد. او مُشکی است که هر قدر بیشتر ظهور و حضور پیدا کند، فضای ادب و رفان و حیات بشری را عطرآگین‌تر خواهد نمود.

بوی آن دلبر چو پَران می‌شود آن زبان‌ها جمله حیران می‌شود

علی (ع) یک تن است ولی فراتر از یک امت. ایشان یک شخصیت هستند، ولی واجد همه ابعاد متنوع شخصیت عالی و انسانی بشریت. علی رمز هستی و حجت خدایی بر بندگان است. او مظهر انسان کامل و خود انسان کامل است. وی اسم اعظم خدا و صفات اولیا و آیت کبری خداوندی است.

علی (ع) مظهر اراده خیر و صفت فعلی حضرت سبحان به امت اسلام است، زیرا ولایت او را به عنوان بزرگترین عطایای خود به امت محمدی (ص)، بلکه به جهانیان عنایت فرمود و تبعیت از آن و اظهار ارادت و محبت به ایشان را تاکید فرمود.

علی (ع) برگزیده مکتب اسلام و بلکه عین اسلام است. او پرورش یافته آغوش پر عطوفت شارع مقدس شریعت محمدی است.

علی (ع) مبین آیات الهی و محور و سکان شریعت و آیین مقدس اسلام، پس از نبی مکرم (ص) است.

او مرجع و ملجاء مکتب مقدس تشیع علوی بوده که بوی وحی را در خانه نزول وحی استشمام نموده است.

شهید مطهری (ره) فرموده: علی از صورت فرد بیرون و به صورت یک مکتب موجود است. در مکتب علی (ع) اخلاق و ادب، علم و فضیلت، اخلاص و عمل، اندیشه و تعقل، سرلوحه مناقب و فضایل و معیارها است. سلوک در طریقت او، فراراه سعادت و فوز عظمای خداوندی و مشعل تابناک هدایت در صراط مستقیم است.

حسن یوسف کس درین عالم ندید / حسن آن دارد که یوسف آفرید

من چه گویم و از که گویم و چقدر خوانم هست، که گویندگان عالم کلام و ادب، در بیان اوصاف او متحیر و خاموش اند. چنان که فرموده اند: اگر آب دریا، مرکب و درختان عالم، قلم و وسعت زمین، کاغذ و نویسندگان عالم، انسان ها و محاسن آنان، جنیان باشند، نمی توانند شمه ای از فضایل آن حضرت را بیان کنند. حال با این بضاعت، علم ناچیز و اندک خود و ضعف قلم در بیان اوصاف، چگونه می توانم حق مطلب را ادا نمایم که می دانم:

حریفی می کنم با هفت دریا / اگرچه زویندا ششم ندارم

عشق علی (ع)، با لالایی روزان و شبان مادرم در گهواره، در خون و فطرت من عین شده است و در سکر و صحو، مستی خود را از پیمانه ولای او نوشیده با سرگشتگی و حیرانی به دامان او آویخته ام که:

شرابی خور که جامش روی یار است / پیاله چشم مست باده خوار است

چندین سال گذشته، در پایین پای مضجع شریف حضرت علی بن موسی الرضا (ع)، آلف التحیه و الثناء، ایستاده و با تاملی از تواضع و احترام بر ضریح مقدس می نگریستم، ازدحام جمعیت از طرفی و استغاثه اربابان حاجت از طرفی دیگر، شوری در این ناچیز ایجاد کرد که خود را در ابواب رحمت و ولایت آن حضرت و آباء و اجداد طاهرین ایشان یافتم که آن شور علوی و

ارادت باطنی‌ام به وجد آمد، با توکل به حضرت احدیت متوسل به آن دریای رحمت الهی شده و استغاثه داشتم که حجاب‌های جهالت و تنبلی از پیش رویم برداشته و ابواب علوم و معارف علوی به رویم گشوده گردد و توفیق و استطاعت عمل را اراده فرمایند تا بتوانم، گوشه‌ای اندک از مناقب و فضایل جد اطهرش ابا الاثم، امیرمومنان علی المرتضی را گردآوری کرده و به عنوان خادمی بی‌چیز، به عاشقان ولایت علوی تقدیم دارم که در این راستا، نه تنها از منابع اهل تشیع علوی، بلکه از منابع اهل سنت به اندازه‌ای که میسر بوده، استفاده گردیده‌است.

با اذعان به این که حق تعالی ستارالعیوب بوده و عیب‌ها و کاستی‌های بندگان را می‌پوشاند، این جانب نیز از انزیشمندان و صاحبان فضل و دانش استدعا دارد، با دیدی حکیمانه بر این اثر نگریسته و ضعف‌ها و نقصان‌ها را کریمانه اغماض فرموده و در نهایت، جهت رفع آن‌ها این جانب را هدایت فرمایند.

بارالها

قطره‌ای دانش که به پیش رویم
متصل گردان به دریا‌های خویش
آمین یا رب العالمین.

حسن رضازاده رودکلی

تابستان ۱۳۹۶